

KIZÖREN

KÜLTÜR SANAT VE EDEBİYAT DERGİSİ

YAĞMURLARDAN SONRA BÜYÜRMÜŞ BAŞAK,
MEYVALAR SABIRLA OLGUNLAŞIRMIŞ.
BİR GÜN GÖZLERİMİN TA İÇİNE BAK
ANLARSIN ÖLÜLER NİÇİN YAŞARMIŞ.

MAYIS 2024
SAYI: 3

Zeytin ağaçları, söğüt gölgesi,
Bende çıkar güneş aydınlığına.
Bir nişan yüzüğü bir kapı sesi.
Seni hatırlatır her zaman bana.

KIZÖREN

YIL: 1 SAYI: 3
MAYIS 2024

İMTİYAZ SAHİBİ
Kızören Okulları Adına:

Sedat KARATEPE
Okul Müdürü

Genel Yayın Yönetmeni- Editör:
Salih TORUN

Yazı İnceleme Kurulu:

İrem BAĞAN
Ayşe ZORLU
Hüseyin ÜRESİN

Yayın Kurulu

8/A Elif BESTİL
7/A Fatma Eylül BESTİL
6/A Eda ÇETİNKAYA
5/A Muammer İsa DABAN

Grafik & Tasarım
Tunahan IŞIK

Yayınlanan yazıların ve reklamların hukuki sorumluluğu sahibine aittir "

Bu dergi MEB İlköğretim ve Ortaöğretim Kurumları Sosyal Etkinlikler Yönetmeliğinin ilgili maddesine göre çıkarılmıştır.

İLETİŞİM
Kızören mahallesi Karatay/KONYA
Tel: (0332) 388 00 50

ISSN: 3023-7556

EDİTÖRDEN

Merhaba Kıymetli Okurlar,

İlkbaharda gönlümüze cemre misali düşen yazma sevdamıza devam ediyoruz.

Yazmak sevdadan öte ihtiyaçtır insan için. Yazmak, kimilerinin yaşamını anlamlandırabilmek için bir araç, kimileri için amaç, kimileri için de tutku, aşktır. Yazmak, duygularını kâğıda dökmektir. Belki de yazmak, kendi okyanusuna açılmaktır. Bu sebeple 'KIZÖREN' dergimizin üçüncü sayısı için bir araya geldik.

Hayat var olduğundan beri kaç güneşi uğurladı, kaç canlıya mesken oldu dünya kim bilir. Konup göçen meskenden giden herkes ardından bir iz bıraktı bu sayıda bizde iyilerin ve iyiliklerin izindegiz.

"İyilik sevdasına tutunan kimse yolda kalmamış, acı çekmemiştir. Zaman hızla gelip geçiyor geçen, zaman içinde iyilikleri eksiltmeden yaşamak hep en güzeli.

Yunusun da dediği gibi;
Sular hep aktı geçti
Kurudu vakti geçti
Nice han, nice sultan
Tahtı bıraktı geçti
Dünya bir penceredir
Her gelen baktı geçti

Geçip giderken dünya güzel bakmak ve iyilikle kalmak dileğiyle.

Dergimizin bu sayısında Okul Aile Birliği Başkanımız Sn. Mehmet Emin KOYUNCUOĞLU'na, Kızören Mahalle Muhtarımız Nuri KÖROĞLU'na Obruk Muhtarı Reşit DAĞLI' ya Dergimiz ve Okulumuz için verdikleri maddi, manevi desteklerinden dolayı teşekkür ederiz.

İÇİNDEKİLER

03 KUDÜS

05 AĞLAYABİLMEK

06 DÜNYA İYİLİKLE GÜZELLEŞİR

07 MUTLULUK

08 KEŞMEKEŞ

09 MAVİYE TEYZENİN KANATLARI

11 MEMLEKET ÖZLEMİ

13 SONSUZ UMUT

14 VAKİT DOLUNCA

15 RABBİMİN SEVDİĞİ KUL

17 İNSAN

18 DİN EĞİTİMİNDE EN GÜZEL METOT

21 BAŞARISIZLIK DEĞERLİDİR

23 GEÇMİŞTEN GELEN MİRASIMIZ
OBRUK HANI

25 TARIM

27 PAYLAŞMAK & KARDEŞLİK

28 SEVMEK İŞİ

30 YEŞİL YOL (THE GREEN MİLE)
İNCELEME

31 MUSTAFA KUTLU

32 MATEMATİK KÖŞESİ

Yüreğimin yarısı Mekke'dir, geri kalanı da Medine'dir. Üstünde bir tül gibi Kudüs vardır. diyordu rahmetli Nuri Pakdil

Kudüs, tarihte eşine ender rastlanan mübarek bir şehirdir. Yahudiliğin, Hıristiyanlığın ve İslam dininin kutsal değerleri ve mekânlarıyla bezelidir bu tarih kokan mahzun şehir. İçine çektiğiniz her nefeste tarihi solursunuz. Her taşının altından bir tarih ansiklopedisi gibi anlatılar fışkırır. Ne var ki Kudüs İslam sınırları içinde olduğu zamanlar dışında özgürlüğüne hep hasret kalmıştır. Çünkü ne Roma İmparatorluğu, ne de 11. yy. da gelen

Haçlılar Kudüs'e özgürlük getirebilmiştir. Onlar ancak Kudüs'ün ruhunda unutulamayacak acı ve ızdırıp sahneleri bırakarak şehri terk etmek zorunda kalmışlardır.

İlk olarak 638 yılında Hz. Ömer'in fethiyle Kudüs Müslümanların eline geçer. Halife Hz. Ömer, şehri bizzat piskopostan teslim almaya Kudüs'e gider. Hz. Ömer bu yolculuğa mütevazı bir şekilde, yanında sadece bir tek yol arkadaşı, kölesiyle çıkar. Şehre gelişi ise o muhteşem manzaraya sahne olur. Çünkü deveye binme sırası yol arkadaşındadır ve Halife devenin yularını çekmekte olduğu halde yürüyerek girer şehre. Kudüs'te barışı tesis eder ve din özgürlüğünün olduğu bir yer olarak ilan eder. Mescidi Aksa'yı ise bizzat kendi temizlemeye koyulur ve bunu gören Müslümanlar da aynını yaparak mescidi temizlerler.

Kudüs'le aramıza bu kavuşmadan sonra sadece iki ayrılık girer. İlki Haçlı sürülerinin 1099 yılında Kudüs'ü ele geçirmesiyle başlar ve 88 yıl sürer. Bu Haçlı istilası Müslümanların özgürlük anlayışı ile Haçlı zihniyetinin özgürlük anlayışı arasındaki farkı ortaya koyması bakımından son derece önemlidir. Çünkü şehre giren Haçlı ordusu kelimenin tam anlamıyla bir kıyım gerçekleştirmişti. Batı kaynakları bu manzarayı tasvir ederken, sokaklarda öldürülenlerin kanlarından oluşan küçük kan dereciklerinin aktığını söyler. Bugün de Halifesini kaybetmiş, Osmanlı'dan sonra birliğini halen sağlayamamış olan İslam topraklarının savunmasız yerlerine, özgürlük ve demokrasi adı altında kan ve gözyaşı götüren Avrupa'yı gördüğümüz zaman bu manzarayı hatırlamamak mümkün mü? Değişen pek bir şey olmamış gibi...

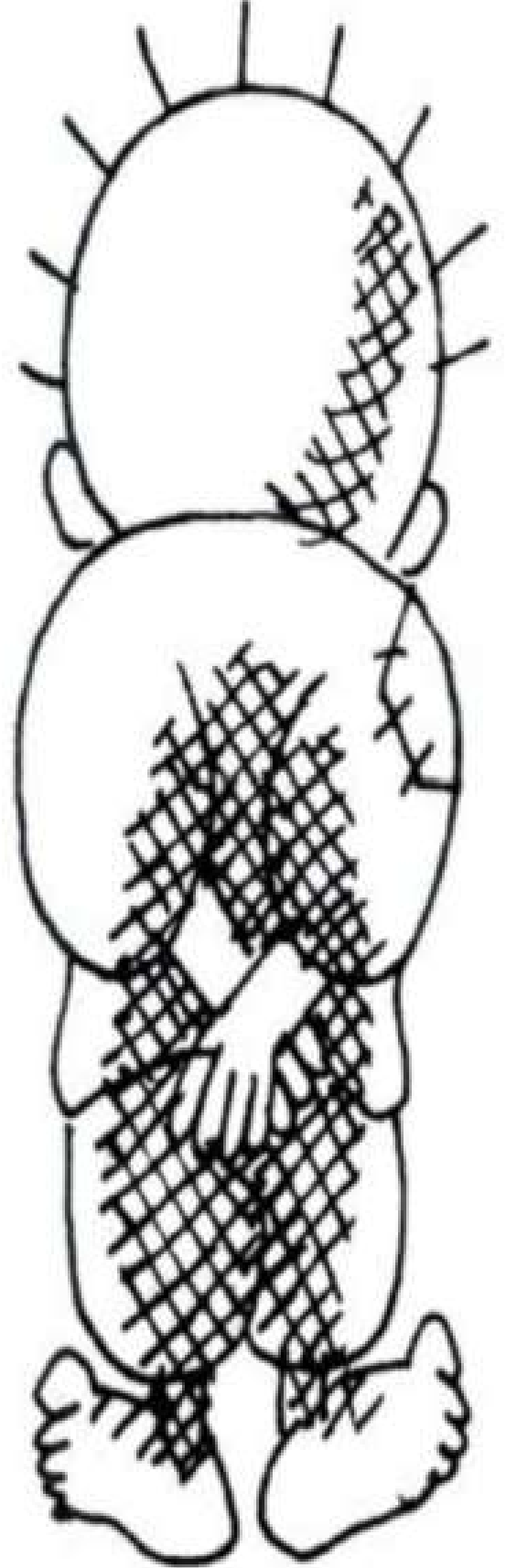
Kudüs'le aramıza giren bu ilk ayrılığa ise büyük Komutan Selahaddin son verir. Şehri kuşatması ve ele geçirmesi Müslüman bir komutana yakışır şekildedir. Şehri terk etmeleri için Hıristiyanlara süre verir. Bunun ardından direnenlere karşı sıkı bir kuşatma ile şehri ele geçirerek bu hasrete son verir. Haçlılar döneminde ne Yahudi ne Müslüman hiçbir insana Kudüs'te yaşama imkânı tanınmamıştır. İşte Haçlı zihniyetinin tavrı ve Müslüman ordusunun davranışları.

Halen devam eden ikinci ayrılığımız ise 1948 yılında başlar. Osmanlı'nın zayıflamasını fırsat bilen Yahudi kasapları, İngiliz hegemonyası altında Kudüs'te İsrail'i devlet (!) olarak ilan eder. İsrail'i devlet olarak görmek mümkün değildir. Çünkü kurulduğunda ne toprağı vardır ne nüfusu. Topraklarını Filistinli Müslümanları yerlerinden işgalle çıkartarak elde ederler. Nüfusunu ise tüm dünyadan topladıkları Yahudilerle oluştururlar. Yahudiler yıllarca dünyanın çeşitli yerlerinde "getto"larda yaşamış, Kur-an'ın lanetlediği bir topluluktur. Bugün devlet dedikleri de Müslüman topraklarının içinde kendi oluşturdukları büyük bir "getto"dan ibarettir ancak. Onların Kudüs maceralarının da Haçlılardan geri kalır tarafı yoktur. Birçok Hıristiyan kilisesini tamamen yok etmişler, bazısını tahrip ederek içindeki değerli eşyalara el koymuşlardır. Yine Zagada ki Eski Cami'den de birçok el yazması eseri götürmüşlerdir. İşledikleri cinayetleri saymaya ise ne yürek dayanır ne satırlar yeter.

İslam hâkim olduğu her yere adaletini de götürmüş ve sadece Müslümanlara değil tüm inanç mensuplarına özgürlüğün ne demek olduğunu göstermiştir. Bugün Müslümanları katleden Yahudi kasaplarını ve Hıristiyan Haçlılarını, birbirlerinin katliamlarından yine Müslümanlar kurtarmıştır. Yahudilere Kudüs'e girmelerini yasaklayan Hıristiyan Roma'ydı. Geri dönmelerini sağlayan ise Müslümanlar. Endülüs soykırımından onları kurtaran yine Müslümanlardı.

Bugün Haçlı-Yahudi işbirliğine rağmen Kudüs ve Müslümanlar olarak direnmeye devam ediyoruz ve bu direnişimiz Kudüs özgür olana dek devam edecektir. Dün Kudüs'ün düşman elinde olması nasıl Selahaddin'in uykularını kaçırmışsa, bugünde bizim uykularımızı kaçırmaktadır. Kudüs'le beraber aynı acıyı biz de yüreklerimizde hissediyoruz. Duamız, bu ayrılığımızın bir an önce son bulması ve özgür Kudüs'le beraber yüreğimizin de özgürlüğüne kavuşmasıdır...

Sorma bana neden yazdığımı
 ufukta bir ülke,
 karanlığın sonunda bir ışık var,
 kalemler var,
 hakkın haklının yanında mücadele eden,
 beni sorgulama,
 büyük bir hata olur çünkü bu,
 bir kalem ordusu var
 özgürlüğe doğru koşan
 bir nefer olmak istiyorum..
 ya da bir nefes..
 özgürlüğe çıkan merdivenlerde bir basamak,
 ona doğru giden yolda bir kaldırım taşı,
 yada özgürlük meşalesinde bir kıvılcım,
 anlamıyorsun değil mi..
 dinle o zaman beni can kulağınla
 kendi gözlerinle gör beni
 ve kendi kulaklarınla duy
 hep çarpıtıldı sözlerimiz
 esir edildi kalemlerimiz
 kelepçeler vuruldu kalem tutan ellerimize
 fikirlerimiz zindanlara hapsedildi
 kendi ülkemizde
 sen beni kendin gibi dinle
 mecalin kalırsa
 ondan sonra sor neden yazdığımı,
 Filistin de bir taş olmak için
 Çeçenya ya bir sipir
 Kabil de öldürülen okul çocuklarının yerine vurulmak
 Gazze plajında cansız kalmak için
 Uumçiden haykırılan seslere kulak vermek için
 bir dost muhabbetinde kenarda bir fincan olmak için,
 ağlayan gözlerde bir damla yaş olup akmak
 fikir çağlayanlarında suya berraklık katmak için
 belki de kuruyan gözlerime inatla
 ağlayabilmek için,
 kimsesizlere dost olmak
 bir nebze huzurla ölmek için
 mezarımda kendime fatiha okumak için,
 iyisi mi sen bana sorma,sorgulama beni
 yazdıklarımın anla
 senin için sana yazılmış mektuplarımdan çöz beni
 anlayamazsan hala
 boşver o zaman
 çünkü ağlayamazsın sen
 anlayamadıysan hala dertlerimi
 yaşayamazsın benimle
 ortak olamazsın çilelerime
 ve sonunda ölemezsin benimle
 çünkü sen yaşamamışsın zaten.

İslam; iyiliği yaymayı, kötülüğü ise engellemeyi teşvik ederek hem içinde yaşadığımız toplumda hem de dünyada iyiliği hâkim kılma hedefini müminlerde canlı tutan bir dindir. Nitekim İslam dininin temel hedefi de, inançtan ahlaka, eylemden söyleme kadar dünya için iyi insan yetiştirmektir. Her zaman iyi olmayı, iyi davranmayı, iyilik yapmayı, yapılan kötülüğü bile iyi bir yöntemle ortadan kaldırmayı önerir (Fussilet, 41/34) ve böylece kötülük yapanların dahi kalbinin kazanılmasını sağlayacak en iyi yolu gösterir. Bu durumu dilimizde öz bir şekilde "iyilik eden iyilik bulur" atasözüyle anlamını bulan "İyiliğin karşılığı ancak iyiliktir" ayeti (er-Rahmân, 55/60), iyiliğin toplumdaki karşılığının iyilik olacağını, iyilik yapanın ahirette karşılık olarak da sadece mükâfat göreceğini ifade etmiş olmaktadır. Böylece iyiliğin toplumsal bir hareket halini alması, diğer bir ifadeyle toplumda yaygın bir ahlak haline gelmesi hedefini gerçekleştirecek bilinç oluşturulmuş olacaktır.

Öte yandan iyilik sadece infak denilen maddi yardımlardan ibaret sayılmamalıdır. Zira infak yani maddi yardımda bulunmak, iyiliğin sadece bir yönüdür. Nitekim iyiliği dünyaya hâkim kılmak, kötülüğe engel olmak için gönderilen Hz. Muhammed (s.a.s.), iyiliğin kapsamını sadece maddi yardımlarla sınırlı tutmamıştır. Ona göre insanların maddi ihtiyaçlarını gidermek iyilik olarak kabul edildiği gibi yolda insanlara zarar veren şeyleri kaldırmak da bir iyiliktir. Toplu taşıma araçlarında yaşlılara yer vermek bir iyilik olduğu gibi insanlara gülümseyerek onlara mutluluk aşılama da bir iyiliktir. Affedici ve hoşgörülü olmak, adaletli davranmak, doğru sözlü, hem insanlara karşı hem de Allah'a karşı samimi olmak gibi insanın karakterini ortaya koyan davranışlar da birer iyilik sayılır. Bununla birlikte kötü olanı yapmamanın, kötülükten uzak durmanın ya da kötülüğe engel olmanın da maddi karşılığı olmayan bir iyilik olduğunu unutmamak gerekir. Bu durumda bize iyiliğin belli bir yerinin veya belli bir zamanının olmadığını; iyiliğin her yerde ve her bir vasıtayı fırsat bilerek yapılabileceğini gösterir.

Bu açıdan yaklaşıldığında hiçbir iyiliği küçük görmemelidir. Çünkü iyiliğin küçüğü büyüğü olmaz. İyiliğin Allah katındaki değerinin iyiliği yapanın samimiyetine bağlı olduğu unutulmamalıdır. Zira Allah'ın rızası gözetilerek yapılan küçücük bir iyilik, sırf insanlara gösteriş olsun diye yapılan büyük iyiliklerden Allah katında daha değerlidir. Dolayısıyla da iyiliği yapan kimse, iyiliğin karşılığını sadece Allah'tan bekleyerek hareket etmelidir. İyiliği yaparken de iyilik yaptığı kimseyi hiçbir şekilde incitmemelidir. Bu bilinçle yapılan iyilikler, toplumdaki birlik, beraberlik ve kardeşlik duygularını güçlendirerek zor zamanlarda dayanışma ve yardımlaşmayı da teşvik eder; kin, nefret ve düşmanlığın yaygınlaşmasını ise engeller.

Gece! gel, gel vatandaş gel!

Almayan kalmasın gece!

Hayat öyle bir büyü! oyun ki bu oyunu oynamak için mutlu olmayı, mutlu etmeyi bilmek gerekir.

Parasız hiçbir şey satın alamadığın şu dünyada gülmek bedava aslında. Ama insanlar bunu o kadar zorlaştırıyor ki belki de hayatında hiç gülmeden ö!üp gidenler bile var.

Aslında insanın gülebilmesi, mutlu olması demektir. Peki nedir bu mutluluk?

Mutluluk; gece parlayan yıldızları seyredip hayal kurmak , soğuk bir günde ısıtan güneşe yüzünü dönmektir.

Mutluluk; hayvanlar için kapının önüne bir kap su bırakmak, gerekirse o hayvanı evinde beslemektir.

Mutluluk; otobüste yaşlıya yer verip onun yüzündeki tebessüme şahit olmaktır.

Mutluluk; şivlilik zamanı çocuklarla şen olmak, komşulara aşure dağıtmaktır.

Mutluluk; radyoda çalan bir türkünün hikayesini gözünde canlandırmak, arabesk müzik eşliğinde ruh eşini düşünmektir.

Mutluluk; çocukken misket oynayıp, bakkaldan da sakız çalmaktır. Tatilde ceplerini çekirdek ile doldurup , acıktığında ise yoğurt eklemek yemektir.

Mutluluk; cebindeki paranın hepsini ihtiyaç sahibine verirken tereddüt bile etmemek, komşun aç iken tok yatmamaktır.

Mutluluk; sadece sevdiğine değil aynı zamanda annene de lilyum çiçeği alıp onu sevindirmektir.

Mutluluk ; eşine mutluluk nedir diye sorduğunda : " Sensin aksi adam " cevabını duymaktır.

Mutluluk; babanın seni ölürcesine sevdiğini hissetmek, her zorlukta koca bir dağ gibi arkada olduğunu bilmektir.

Mutluluk; çocuk sahibi değilken bir başkasının çocuğunu sevebilmek, bir gün bu duyguyu senin de tatman için dua etmektir.

Mutluluk; namaz kılmak oruç tutmak, Mevlana'yı ziyaret edip Kabe'yi tavaf etmektir.

Mutluluk; bazen bir uçurtmanın kuyruğunda bazen bir kuş sesinde bazen de sessizlikte gizlidir.

Yani kısaca mutlu olmak demek her şeyi sevebilmek demektir. İnsanları, hayvanları,ç içekleri doğayı sahip olduğun veya olmadığın herşeyi sevebilmektir.Mutlu olmak bu kadar ucuz ve kolay işte. Hayatı kendine ve çevresine zehir eden insanın kendisidir." Biz insanın kaderini çabasına bağlı kıldık " diyor Allah. Sen bu hayatta mutlu olmak istiyorsan arayıp bulmalısın mutlu olmanın yollarını ona dogru koşmalısın.. Sen bir adım at ona, emin ol o iki adım atacak sana. Mutlu olmayi iste yeter ki.

Bu dünyanın daha iyi daha yaşanabilir olması sana bağlıdır. O zaman ne duruyorsun, o elini koy taşın altına ve harekete geç. Henüz vakit varken hayatını ve dünyayı güzelleştirmek için mutlu olmayı seç ve gülümse kaderine....

Sev, sevil , sevindir...

- Keşmekeşim ey!
 —Gidiyorum ben, hayır kaçıyorum...
 —Savrulmuştu sonra...

“Şimdi gece... Kaçmak yok. Saklanmak yok. Başını kaldırıp yıldızlara baktı. Yıldızlar öyle parlak ve öyle çekiciydi ki... Yıldızlar, yani ideallerle adını bir tuttuğumuz sönmeyen ışıklar. Her biri bir yıldız olacaktı. Ötekiler nerede? Kendisi sönmüş bir volkandı. Sönmüş. Rüzgârın uğultusuyla birlikte yalnızlığının ağrımakta olan bir yara olduğunu hissetti. Keşke o soruyu hiç sormamış olsaydı!..”

“Kimsin sen?”

Bütün dengelerini altüst etmişti o soru. Ve ardından sorular, sorgular... Her bir cevap yalnızlığını körleştiriyor, içindeki ‘kim’ kıvılcımını baş edilemez bir alev topuna dönüştürüyordu. Her bir yıldızın ucuna bir hayal iliştiymişti oysa. Her gün yenisini eklediği sayısız yıldız... Şehri ayakları altına alan o tepede fısıldamıştı yıldızlara hayallerini. Her gün hiç bıkmadan o saati bekledi. Saat üçe dem vurunca çoktan sarkıtmış olurdu ayaklarını tepeden. Şehri kıskandırmak içindi bütün bunlar.

Ona öyle geliyordu ki gökyüzünde ne kadar çok yıldız varsa şehir o kadar karanlığa bulanır. Ve bu duruma içten içe gülüyordu. ‘Bir kez daha şehri yendim’ diyerek betonlara, karanlığa ve sönmüş lambalara bağıyordu. Oysa bugün ‘şehri yenen kim?’ sorusuna yine aynı saatte avcuna aldığı bir avuç külü şehrin üzerine serpererek cevapladı. Yıldızlara iliştiirdiği bütün kâğıtları bir bir toplayarak tepede yaktığı bir avuç külü... Sonra bir anlık sinirle yıldızları da gömmek istercesine bir bir indirmeye başladı gökyüzünden. Hayallerini çekip aldıktan sonra sönuveren yıldızları... ‘Ve son bir cevap’ dedi. ‘Yanlış kalemle yazılmış hayallerdi onlar’...

Hiç bu kadar rüzgâr yutmamıştı. Bütün vücudu buz kesiliyordu soğuktan. Saçları hiç bu kadar dalgalanmamıştı. Sonra çok hızlı düşündüğünü fark etti. Bütün yaşamını gözden geçirecek kadar... Son kez bir iç çekmek istediye de rüzgâr buna izin vermiyordu. Ve sonra daha birkaç gün öncesine kadar bağırp çağırıldığı beton yığınına gördü. Yaklaştıkça yaklaştı. Ardından beton yığınının vücudunun bütün alevini hızlıca emdiğini hissetti. Yeniden saat üçtü. Ama onun sadece tek kelime sığdırabildiği birkaç saniyesi vardı. Soru sorma sırası ondaydı. O birkaç saniyede hayatı boyunca hiç bilmediği ama kendisi için görevlendirilmiş olan kişiye cevabını canıyla ödediği soruyu sormaya çalıştı: ‘... siz ...?’

O bir avuç küle önce şehri, karanlığı ve yıldızları gömdü sonra bütün bedenini.
 Ve ardında bir yığın söylenti...

“... Bazı dış faktörler de ses dalgalarının hızı üzerinde bir dizi etkiler yaratır. Örneğin rüzgar sesi uzaklara taşır, gece ve gündüzün sıcaklık farkları ses dalgalarını etkiler. Ses dalgaları katılarda yaklaşık olarak 5000 m/s, suda 1453 m/s, havada ise 340 m/s hızla yol alır. “

Sonunda bitti işte. Ama ben de bittim. Okulun ilk haftası sunum hazırlıyoruz hale bak. Millet yediğiyle içtiğiyle gezdiğiyle öğrenci olurken... Bölümü seçen aklına yan sen onu bunu suçlamayı bırak.

“Asiyee! Kızım acele etsene ağzına iki lokma bişey al. Aç aç gideceksin sonra.”

“Tamam anne bitti zaten geliyorum. “

“Tamam anne tamam anne... 5 dakika önce hazırlansanız da erken çıksanız şu otobüse neyiniz eksilir bilmem ki? Koştur koştur çıkıyorsunuz akşama kadar arkanızı topluyorum sonra...”

Evet ne demiştik rüzgarın ses üzerindeki etkisi. Peki bizim evde nerede açık var acaba? Şşşt Boncuk! Senin kanat çırpmaların yüzünden bak bu ses iletileri görüyo musun? “Tamam anne geliyorum dedim. “

Fizik teknik bir yana müstakil evin rahatlığıydı bu bağıriş çağırışlar. Apartmanda nerdeee. Özelin yok mazallah. Türümüzün son örnekleriyiz işte biz de, kendi halinde bi mahalle. Çıkmaz sokak zaten bizimkisi. Pek araba da girmez öyle. Sokağın başından L çizdin mi caddedesin. Şehre inersin mi demeliydim? Evet şehre çıkılmazdı zaten. Babamızdan başlamıştı ilk inişimiz. Yeniden yükseldi o, biz hala inmedeyiz. Bi gün bi inme gelene kadar topumuza...

Haksız sayılmazdı annem. Geç kalmıştım işte. Otobüsü kaçırsam bittiğimin resmidir. Tabana kuvvet diyerek evin içinde koşturmaya başladım. Annem bir yandan söyleniyor bir yandan ağzıma lokmaları dayamakla meşgul. İstersen itiraz et. Bu gidişin bir de dönüşü var.

Kan ter içinde çıktım sonunda. Üstümü başımı düzeltip çanta kontrolü yaparak yürüyorum. Kimsecikler yok sokak تنها demeye kalmadan homurdanan koca bi kamyon sesi. Bu da neyin nesi diye dönerken burnumla tokuşan turuncu minik bir kelebek...

Kış bitti demek. Derken açılıvermesin mi Muaviye teyze'nin kapısı ben ordan geçerken. Eyvah ki ne eyvah. Şom ağzımın mıydı suç yoksa kanat sesleriyle Muaviye Teyze'yi uyandıran şu minik kelebeğin mi? Mekanı ilk terkeden o. Ben nasıl uçacaktım durağa kadar acaba ona görünmeden diye dert

edinirken alelacele poşet tutuşturdu çöp kamyonunun arkasındaki adama. İşlerinden alıkoymamak için önceden hazır etmiş üç beş meyve koyduğu poşeti. Yahut kelebek çok önceden çalırvermişti Muaviye Teyze'nin zilini. "Sağolasın teyzem" demeye yetecek kadar bir mesafe vardı köşeyle eli arasında. Alışılmış bir durumdu çöpçüler için belli. Elleri boş geçmiyorlardı on yedi adımlık bu sokaktan. Muaviye teyze mi? Çoktan kapatmıştı kapısını sol eli görmesin diye. İçimde bir kıpırdanma...

L çizdim. Duraktayım. Kalabalık iyiye işaret. Trafiğin yoğun olması işe yarıyor bazen. Bir ses duydum. Trafik lambalarıyla, işaretlerle arası iyi değil biri. Umursamıyor onları çünkü. Bastonu var güvendiği tek. Lakin burada işe yarayacağından emin değil. Arabalar hızlı ve ürkütüyor onu. Beyaz yemenisi savruluyor sürekli. Az önceki kıpırtı yine içimde. Rahat durmayacak belli. Gittim. Yüzüme baktı koluna girenin yüzünü seçmek için. Çıkaramadı. Karşıya geçtik. Önce yüzüme bakıp birşeyler söyledi sonra mırıldanarak yoluna devam etti. Dünyayı kurtarmıştım. Otobüs de geldi. Kanatlarını çırptı içimdeki kelebek yetişebilmem için...

Maviye teyzeye rahmetle...

İçimde yıllar sonra memlekete dönmüş olmanın sevinci, ellerimde bavullar havaalanının kalabalık telaşından kurtulup bir taksiye doğru yürürken terlemiş alnıma, huzurun sessiz sakin ama garip bir şekilde ürpertici eli dokunuverdi. Bavullarımı bıraktım, terimi sildim.

Tam bu sırada mahalleden çocuklar karşıma çıktı. Hepsi neşeye gülüyor ve yerlerinde duramıyorlardı. Çocukların bu neşesi, sevincime sevinç kattı. Hepsine teker teker sarıldım ve ellerine birer şeker verip onları daha da mutlu ettim.

Akşam mahalleden eski bir arkadaşşıma misafir olmuştum. Misafir olduğum evde bir sürü, çeşit çeşit yemek ve tatlı vardı. Hayatımda yediğim en lezzetli yemekleri yedim, adeta büyülenmişim. Yemekten sonra biraz oturup sohbet ettik, çay servis edildi. Çay, hem üzerimdeki yorgunluğu almış hem de beni rahatlatmıştı. Çaylarımızı içerken biraz daha eski anılardan, mahallemizin güzelliğinden bahsettik. Ardından şehir merkezinde bulamadığım eşsiz lezzette bir Türk kahvesi ikram edildi, tabi yanında şeker ve lokumla. Çok güzel ağırlandığım

gelmişti. Uzun zamandır yaşadığım en güzel gecelerden birini yaşamış ama artık yorulmuştum ve yarın için enerjimi toplamalıydım, yarın benim için çok yoğun bir gün olacaktı. Nihayetinde uzun bir yoldan gelmişim ve her ne kadar ikramlar yorgunluğumu bir nebze almış olsa da dinlenmem gerekiyordu.

Sonunda baba evime gelmişim, yol yorgunluğum iyiden iyiye kendini hissettirmeye başlamıştı ama içimdeki o sevinci ve heyecanı dindiremiyordum. Kendimi hem sevinç hem de tatlı yorgunluğumla yatağa bıraktım ve hemen uykuya daldım.

Sabahın erken saatleriydi ve henüz gözlerim tam açılmamıştı. Güneşin sıcak ışıkları odamın penceresinden içeri giriyor, kuşların ötüşleri ruhumu dinlendiriyordu. Hayatımın en sessiz sakin sabahlarından biriydi. Bu sessizliğin tadını çıkardıktan sonra hafif soğuk olan terliklerimi ayağıma geçirip lavaboya yöneldim.

Elimi yüzümü yıkayıp dişlerimi fırçaladıktan sonra günün en sevdiğim öğünü olan kahvaltıya gelmişti sıra. Kahvaltım öyle abartılı, bir tek kuş sütünün eksik olduğu kahvaltılardan değildi ama mis kokan bir bal, yemyeşil güzel zeytinler ve ev yapımı peynir bana yetmiş de artmıştı. İçimde çocukken uyandığım bayram sabahının heyecanıyla en güzel giysilerimi ve ayakkabımı giydim, ziyaretlerin zamanı gelmişti.

Ziyaretlerime aile büyüklerinden başlamayı tercih ettim. Hepsi beni sevecen ve güler yüzleriyle karşıladılar. Her gittiğim evde en az ikişer şeker almaya özen gösteriyor yine de bazı evlerde ısrarlara dayanamayıp üç şeker almak zorunda kalıyordum. İkram edilen kolonyalardan dolayı elimin artık ne kolonyası koktuğundan emin değildim.

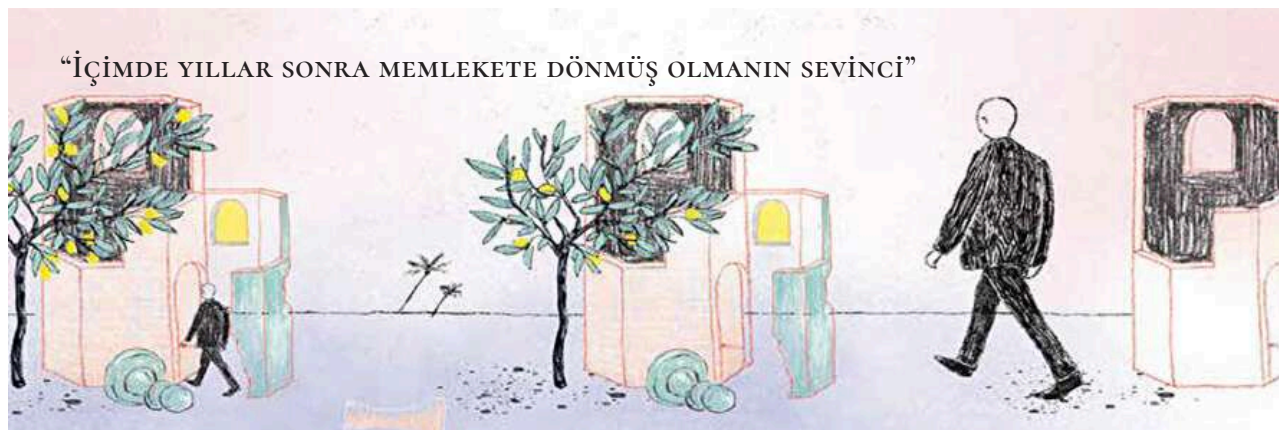
Ziyaret sırası yaşlılarıma yani arkadaşlarıma gelmişti. Arkadaşlarımla eskiden oturup sohbet muhabbet ettiğimiz güzel bir mekanımız vardı. Oraya gidip lezzetli bir öğle yemeğinin ardından çok özlediğim, mahallemizin tatlısından ikişer baklava yedik. Yemeğimizi ve tatlımızı yerken eskilerden, çok özlediğimiz çocukluk anılarımızdan bahsettik. .

Sonrasında eskiden sık sık gittiğimiz ağaçların arasında yemyeşil bir parka gittik, burada da eski anılarımız gözümüzde canlanmıştı. Güneş batarken acıktığımızı fark ettik ve yeni açılan bir balık restoranına gittik. Öyle çok şık bir restoran değildi ama balığının lezzeti sayesinde müşterisi çoktu, içerisi de haliyle kalabalıktı. Balığımızı yedik ardından çaylarımızı da içtik.

Eski arkadaşlıkların ne kadar önemli ve değerli olduğunu bir kez daha anladım. Eğlenceli ortamın, seni gerçekten tanıyan ve seven insanlarla muhabbet etmenin tadını çıkardım. Ertesi gün, bu güzel memleketimden ayrılıp yaşadığım yere dönmemin vakti gelmişti. Bir yanım buruk bir yanım geçirdiğim iki güzel günün mutluluğuyla, iki gün önce geldiğim havaalanına geri döndüm.

Yüzümde tatlı bir tebessümle, kendi kendime memleketimi daha çok ziyaret edeceğime söz vererek uçaktaki yerimi aldım ve gözlerimi kapattım.

Güzel şey umut etmek.

Her yeni günün doğuşu gibi karanlık kışın ardından gelen ilkbahar gibi, yaz akşamlarında radyoda anısı olan güzel bir şarkıya denk gelmek gibi. Bir kuşun ötüşü umuttur bazen, bazen de gökkuşağındaki renklerin her biridir. Bir gülün üzerindeki yağmur damlasıdır. Toprağa meydan okurcasına büyüyen papatyalarda gizlidir umudun tüm sırrı. Küçük bir kız çocuğunun elinde sıkıca tuttuğu renkli balondur, yüzündeki gülümsemesi umuttur. Anne sesidir, kokusudur mesela. Çaresiz bakan bir çift gözün ışıldamasıdır, umut dolu gelecek günlere bakarken. İstemekten beklemekten daha fazlasıdır umut etmek. Kapalı kapıların çıkış anahtarıdır. İçimize doldurduğumuz sıkıntılı nefeslerin verilmesi gibidir umut etmek ve aslında umudu derinden içine çekmektir nefes almak. Karanlık denizde balığın karnında af dileyen Yunus'tur umut. İssiz bir mağarada yapayalnız hasta ve yaralı kalan Eyüp' ün sabrıdır umut. En sevdikleri tarafından kör kuyulara atılan gül yüzlü Yusuf'tur ve sevdiğine kavuşmayı bekleyen Yakup'tur. Aşkından dünyanın yaratıldığı ve en ağır acılarına rağmen asla isyan etmeyen Hz Peygamber'dir umut. Dua yüklü hastane koridorları umudun en net görüldüğü yerdir göğe doğru açılan ellerin. Umutsuzluk aşılanmış yüreklerin gizli yakarışındır umut. Geçmişin ve geleceğin sınırlarını aşmaktır umut etmek. Kendine umut olmak bütün mesele her an yeniden başlayabilmek, yenilmeden. Güzel şey umut etmek. Umudunuz hiç yorulmasın daima umutlu yarınlara...

Babam ayakkabıların bir gün çıktığı yerde kalır, bu hayatı nerede ve nasıl geçirdiğine dikkat et demişti. O zamanlar ne demek istediğini anlamamıştım. Ayakkabı ve hayatın ne alakası var demiştim. Fakat yaşım ilerledikçe somut ve soyut şeylerin farkına vardıkça ölüm hep biraz daha yaklaşıncaya anladım ne demek istediğini aslında. Asıl bahsetmek istediği şey ölümün bize ne zaman ve nerede ereceğini bilmememizmiş.

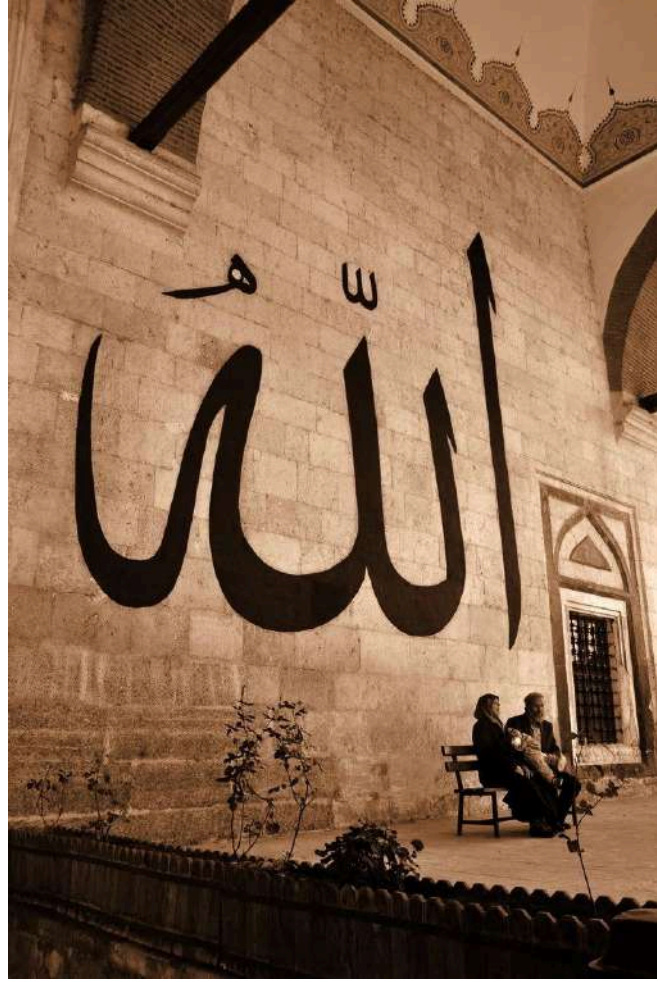

Biz bu hayata %50 irade ile geliyor buna cüzi irade deniyor. Bu iradeyi nerede nasıl kullanacağımız bize kalmış. Biz bu irade ile ayaklarımızın nereye gideceğini, ayakkabılarımızın nerede çıkacağını ve nerede kalacağını belirliyoruz aslında. Bizim ayakkabılarımız; bir caminin kapısında, bir eğitim yolunun ortasında, bir hayır hasenat vakfında ya da demir parmaklıkların arasında, insanların kötülük peşinde koştuğu bir ortamda bu tamamen bizim seçimimiz. Biz bu sonu belli olmayan hayatı bir hiç uğruna harcamamalıyız. En azından biz öldükten sonra bu hayatta ufak da olsa bir iyilik bırakmalıyız. Evet o bu dünyada yaşarken şöyle şöyle iyilikler yapmıştı, herkese örnek olmuştur, garibanın dostuydu, iyilikten elini hiç çekmezdi denilebiliriz. Bu sonu belli olmayan ve ölüm geldikten sonra geri gelmeyeceğimiz hayatı bir hiç uğruna harcamayabiliriz. Bizi yaratan yüce rabbimizin karşısına çıktığımız kaçınılmaz kıyamet günü geldiğinde pişman olmamız için yaşadığımız bugünleri güzel değerlendirmeliyiz.

Sevmek ve sevilme insanın temelde ihtiyaç duyduğu duygulardır. Etrafındaki insanları sevmek veya onların gözünde sevildiğini bilmek insanı mutlu eder. Peki insanın ve evrenin yaratıcısı olan Allah'ı sevmek veya Allah tarafından sevildiğini bilmek?

İnsanın yaratıcısı ile bağlantısı noktası birbirlerine olan bağlarıdır. İnsan kendini var eden yaratıcısını sever. Yaratıcı olan Allah da insanı sever. Soyut bir kavram olan sevginin elbette ki işaretleri vardır. Biz bu işaretleri en net olarak Kur'an'ı Kerim'de buluyoruz. Kur'an, hangi davranışları yaparsak Allah'ın bizi seveceğini anlatıyor. Eğer bu davranışlara sahip olabilirsek Allah'ın sevgili kulları arasında olabiliriz. Kur'an'da işaret edilen bu davranışları inceleyelim.

Takva Ehli Olmak:

“Her kim ahbine vefa gösterir ve ittikâ ederse (gereği gibi sakınırsa), şüphesiz Allah takva sahiplerini sever.” (Âl-i İmran 76.) Allah'ın sevdiği bir kul olmak için takva sahibi olmalıyız. Takva sahibi olmak özetle; insanın her davranışlarında ve her anında Allah'ın kendini duyduğunu, gördüğünü ve bildiğini bir an bile unutmadan davranmasıdır. Bir başka ifadeyle Allah'ın yapmamızı emrettiği davranışlarda ve yapmamızı yasakladığı davranışlarında hassasiyet göstermeye takva denilmektedir. Bu hassasiyet en küçük davranış bile önemsemektir. Örneğin ashaptan Übeyy b. Kâb (r.a) takvayı anlatırken dikenli çalılar arasında yürüyen kişinin elbisesinin zarar görmemesi için gösterdiği özeni takvaya benzetmektedir.

Tevbe ile Kendini Temizleyenlerden Olmak:

“Allah çok tevbe edenleri ve çok temizlenenleri sever.” (Bakara 222.) Allah'ın sevdiği bir kul olmak tevbe edenlerden olmalıyız. Tevbe etmek; kişinin yaptığı yanlışın farkında olması ve bunun için içten gelerek af dilemesidir. İnsan melek olarak yaratılmadığı için hayatında doğrular olduğu kadar yanlışlarda bulunmaktadır. Allah'ın sevmediği veya istemediği davranışları yaptığında bunun farkında olarak Allah'tan özür dilediğinde Allah bu davranışından dolayı onu sever. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) kulunun yaptığı tevbe karşısında duyduğu sevinci bize şöyle aktarmaktadır;

“Bir adam tek başına tehlikeli bir yolda yiyeceğini, içeceğini taşıyan devesiyle yolculuk yapmaktadır. Bir yerde durup dinlenirken kısa bir süre uyur.

Uyanınca devesinin kaybolduğunu görür. Uzun zaman arar ama bulamaz. Artık ümidini kesip bir ağacın gölgesinde uyuyakalmışken aniden uyanır ve devesini karşısında buluverir. O kadar sevinir ki: ‘Allah’ım, sen benim Rabbimsin, bende senin kulunum!’ diyecek yerde, ‘ Sen benim kulumsun, bende senin Rabbinim!’ deyiverir. İşte kulunun tevbesi karşısında Allah Teala’nın sevinci, bu kişinin sevincinden daha fazladır.” (Müslim, Tevbe 7)

Sabredenlerden Olmak

“Allah sabredenleri sever.” (Âl-i İmran 146) Allah’ın sevdiği bir kul olmak için sabredenlerden olmalıyız. Kur’an da bir çok ayette sabreden müminler övülmüş ve sabretmelerine karşılık olarak alacakları müjdelere hatırlatılmıştır. Alınacak en kıymetli müjde elbette ki Allah’ın sevgini kazanmaktır. Başımıza gelen zorluklara ve sıkıntılara Allah’ın sevgini kazanmak için sabretmeliyiz. Çünkü dünya hayatı geçici olduğu için içinde bulunduğumuz sıkıntılarında geçici olduğunu unutmamalıyız.

Tevekkül Sahibi Olmak

“Allah tevekkül edenleri sever.” (Âl-i İmran 159) Allah’ın sevdiği bir kul olmak için tevekkül sahibi olmalıyız. Tevekkül, bir işi yaptıktan sonra sonucunu sadece Allah’tan beklemektir. Allah’tan olmasını istediğimiz bir şeyi elde etmek için sadece dua etmekle yetinmeyip, o şeyi elde etmek için yapabileceğimiz her şeyi yapmamız gerekir. Örneğin devesiyle yola çıkan bir Müslüman gece uyurken devesini başıboş bırakıp Allah’ım sen deveme sahip çık diyerek uyumaz. Devesinin ipini ağaca bağlar daha sonra Allah’ım sen deveme sahip çık diyerek uyur. Bizler de Allah’a dua ederek, dayanarak elimizden gelenleri yaptıktan sonra kalben Allah’ın vereceğine inanmalıyız.

Sonuç olarak yaratıcımız olan Rabbimizle bağımız güçlü kuvvetli olmalı ve Onu gönülden sevmeliyiz. Rabbimizin de bizleri sevmesini istiyorsak ayetlerde yer alan sevdiği kulların özelliklerinden en az birine sahip olmalıyız. Yeri geldiğinde tevekkül edenlerden olmalıyız. Rabbimiz bizleri yeri geldiğinde sabredenlerden, yeri geldiğinde tevbe edenlerden ve yeri geldiğinde de takva ehli olanlardan eylesin. Amin.

Yazması alınına düşmüş, dudaklarında habire dua olan, duyduğunu unutmayan, elinde ki abdest suyunu torununun yüzüne süren o eski insanlar nerede? O kadar uzaklardı ki bize, zihnimizden bile gittiler. Uyumak için yatsı ezanını bekleyen, sabah namazını en dinç halleriyle kılan bir ecdadın, gece iki olmadan yatmayan, uyandıran olmasa akşama kadar kalkmayan evlatlarıyız. Utanılacak halimizle gurur duyar olduk.

Namaz kılana gördüğümüzde şaşırır, bunu övgü meselesi haline getiren bir nesil olduk. Dediklerimizle yaptıklarımız birbirini tutmuyor. Geçmişlerimizin kemiklerini sızlatıyor çoğu halimiz. Elindeki bir parça ekmeği paylaşan ninelerin, giydiğini bir daha giymeyen torunları olduk.

Sahabenin kurayla seçtiği ön saflara, bir şeyler okurum belki diye oturmayan bir ümmet olduk. Daha birçok örnek verilebilir elbet. Ancak ne dil yeter anlatmaya ne kalem yetişir yazmaya. Bu hallerimizle hala çok şey biliyormuşuz gibi sürekli konuşur olduk. Sokakta aç kalan kediye kıyamayıp eve getiren dedelerin, şeytana işini öğretircesine vahşi cinayetler işleyen gelecekleri olduk.

Bir annenin feryadını işitemeyen sağırlar, ümmetin kan ağlayışını göremeyen körler olduk. Dostun dilini kesip, düşmanın lafını dinler olduk. İstekleri bitmeyen, kanaatin ne olduğunu bilmeyen gençler olduk.

Şimdi ne sabahın fecrinden, ne ninelerin mırıltılarından ne yüzdeki nurun sebebinden ne ALLAH diyen dillerden, ne de yüzümüzü okşayan abdestli bir elden haberimiz var.

Bunların hepsini dinlerken tek soru yankılanıyor beyinlerde. Tek bir cümle çıkıyor ağızdan " Ne gelir ki elden? "

Benim ve daha nicelerin anlatamadığı tek şey var; elden gelmez hiçbir çözüm, gönül isterse gönderir.

DÜŞÜNÜRSEN! O kadar insan var ki Dünya'da. Neden ben demesen , hapsolan merhamet duygun 2 saniye döner yanına, anlayabilir hatta daha fazla şey yapıp, gülümsersin bir yetime...

Dünya belki bir kişi için yaşanılacak bir yer olur artık. Yazmaya başlarken anlattığım insanlar belki de bu mantık yüzünden hala "İNSAN" diye anılırlar.

Din eğitimi çok dikkatli verilmesi gereken hassas bir süreçtir. Din eğitiminin konusu Allah, ahiret vb. gibi çok ulvi ve soyut kavramlar olduğundan, ilkokul ve ortaokul öğrencilerinin seviyelerine uygun hale getirilerek anlatılmalıdır. Din Eğitimi veren öğretmen bilgiyi kitapta gördüğü haliyle öğrenciye aktaran bir aracı gibi olmamalıdır. Aksine bilgiyi kendi kişiliğinde özümsemeli, güzel huy ve davranışlarıyla adeta o bilgiyi canlı kanlı bir hale getirmelidir. Bir temsil ile anlatacak olursak; öğretmen, yırtıcı kuşların yavrularını hazmedilmemiş ham “kay” ile beslemeleri gibi öğrencisine hazmedilmemiş ham bilgi vermemelidir. Koyunun kuzusunu mükemmel hazmedilip işlenmiş ve kuzunun bünyesine tam uygun süt ile beslemesi gibi, kendi benliğinde hazmettiği, kendi ifadeleriyle özgünleştirdiği bilgileri öğrencisine vermelidir. Zaten dini bilgiyi kendi kişiliğinde özümsemeyen ve karakterini onunla şekillendirmeyen bir Öğretmen muhatabını fazla etkileyemez. Din Eğitimi tamamen bir etkileşim eğitimidir. Yani muhatabını etkileyemeyen kişi hakkıyla din eğitimi vermiş sayılmaz. Sadece birkaç malumatı öğrencilere belletmiş olur ki buna eğitim denemez.

Öğretmenin öğrenciye karşı tavrı da sonucu direkt etkileyen unsurlardandır. Öğretmen her öğrenciye aynı şekli veren bir kalıp gibi olmamalıdır. Öğrencinin farklı şekillerdeki kalıbına nüfuz edip etkileyen su gibi olmalıdır. Suyun, girilmesi en zor diplere köşelere girip mevcut yapıyı değiştirdiği gibi iyi bir eğitimci de ulaşılması en zor gönüllere ulaşmasını bilmelidir

Bunun yolu da öğrenciyi kendine benzetmeye çalışması değil öğrencinin mizaç ve ihtiyacına göre tavır alıp yavaş yavaş mevcut yapıyı yeniden inşa etmektir. İnsanların gönüllü değişimi konusunda en zirve isim Peygamber Efendimizdir. Tek başına çıktığında hazinesi, ordusu, devleti, taraftarları yoktu. Fikirleri yönünden ise o günkü dünyada yapayalnızdı. Bütün tarihi kabile savaşları ile geçmiş bir millet içinden çıkıp Sahabe-i Kiram gibi muhteşem ahlaka sahip bir nesil oluşturmasının tarihte başka bir örneği yoktur. Günümüzde çok büyük organizasyonlar, çok uzun eğitim süreçleri, büyük ekonomik yatırımlar ile gençlerimiz arasında yaygın olan en küçük alışkanlıkları değiştirmek bile çoğu zaman mümkün olamazken Hz. Muhammed (s.a.v) en kısıt imkanlar içinde, sıfır ekonomiyle ve çok kısa bir sürede sadece belli bir kesimi değil tüm toplumu tamamen değiştirmiştir. Bunun temelinde yatan en büyük etken insana yaklaşım tarzıdır. Al-i İmran Suresi 159. Ayette: Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.” buyurularak onun bu büyük başarısının sırrı verilmiştir.

Tarih çok kısa sürede siyasi başarılar elde eden çok sayıda cihangir görmüştür. Mesela Cengiz Han çok kısa bir sürede neredeyse Asya kıtasının tamamına hakim olmuş, nice devletler yıkmış, nice sultanları dize getirmişti. Fakat onun ve benzerlerinin başarısı saman alevi gibi kısa sürede kaybolup gitmiştir. Bugün hangi cihangir sultanın hayatı hakkında ayrıntılar biliyoruz? Pek çoğu hakkında genel geçer bazı ansiklopedik bilgi dışında kimse bir şey bilmez. Çünkü onlar insanların gönlüne hitap etmediler. Hazinele ve askerlere hükmettiler. Dolayısıyla onlar hakkında bildiklerimiz de “şurayı fethetti, şöyle zaferler kazandı”dan ibarettir. Fakat Peygamber Efendimiz hakkında o kadar çok şey biliyoruz ki akıllara durgunluk verir. Pazarda biriyle nasıl konuştuğundan tut aile bireylerine nasıl davrandığına kadar, afedersiniz tuvalet adabından tut devlet yönetimine kadar, bir suçluyu nasıl cezalandırdığından tut bir kavmi nasıl topluca affettiğine kadar, bir çocukla iletişiminden tut imparatorlarla mektuplaşmasına kadar hayatın her alanında neredeyse tüm yaşadıkları binlerce cilt Hadis-i Şerif ve Siyer-i Nebi kitaplarında kayıt altına alınmıştır. Bütün bunları sadece biz Müslümanlar söylemiyoruz. İnsafılı batılı yazarlardan da buna benzer değerlendirmelerde bulunan çok sayıda yazar vardır. Mesela Lord John Davenport bunlardan biridir. Lord John Davenport’un yazdığı ve İngiltere’de yasaklanan "Kur'an ve Hz. Muhammed'den Özür Diliyorum"(An ApologyforMohammedandthe Koran) kitabında şöyle demiştir: "Hiçbir insanın hayatı -tarihi şahsiyet olarak- Muhammed gibi kayıt ve zapt altına alınmamıştır"Yine Amerikalı bir yazar olan Michael H. Hart, “Dünyaya Yön Veren En Etkin 100” (The 100: A Ranking of theMostInfluentialPersons in History) isimli kitabında dünyayı en çok etkileyen ve etkisi kalıcı olan yüz kişinin kısaca hayatlarını anlatmış ve bu listenin en başına Peygamber Efendimizi koymuştur.

Bu listeyi bir Müslüman yapsa Peygamber Efendimizi ilk sıraya yerleştirmesi saygı ve sevgiye bağlanabilir. Fakat bu listeyi yapan Amerikalı bir yazardı. Amerika gibi İslamofobinin tavan yaptığı bir ülkede kitabının ilk sırasına Peygamber Efendimizi yerleştirmenin tek bir sebebi olabilir: O'nun (s.a.v) güneş gibi sönmez ve söndürülemez bir nur kaynağı olması. İnsafılı bakan herkes O'nun muhteşem başarılarını görebilir.

Peygamber Efendimizin Peygamberliğinin ispatı için sadece dönüştürdüğü insanlara bakmak bile yeterli olur. O'nun (s.a.v) insan dönüştürme gücü sadece kendi zamanıyla sınırlı kalmamıştır. O'nun Nebevi ahlakıyla yetişen kişiler ondan asırlar sonrasında yaşasa bile muhteşem dönüşüm mucizesi yine gerçekleşmektedir. Bu mucizeye şahit olmanız için herhangi bir İslam büyüğünün hayatını okumanız yeterlidir. Bizim de din

eğitiminde başarıya ulaşmamızın yolu O'nun (s.a.v) yaptığı gibi “insan gönlüne dokunabilmemizden” geçer. Tabi bu kolay bir iş değildir, büyük fedakarlıklar ister. Ama sonucu muhteşemdir. Konumuz eğitim olduğundan İslam büyüklerinden bir anekdotla kapatalım. Hatta O'nun (s.a.v) etkisinin ne kadar ücralara bile tesir ettiğini göstermek açısından örneğimizi en meşhur İslam büyüklerinden değil, çoğu kimsenin tanımadığı yöresel bir İslam davetçisinden verelim: Halk arasında Mustafa Hayri Malatyevi olarak tanınan Mustafa Hayri Öğüt, Malatya'lı bir Tasavvuf Büyüğü idi. Abdülkadir Geylani Hazretlerinin yolunu devam ettiriyordu. Tasavvufta öğrencilere “mürid” denir. Bir gün Mustafa Hayri Malatyevi Hazretlerine: "Efendim, iyi müritler malum, ya kötümüridlere ne dersiniz?" diye sorulunca şöyle cevap verdi: "İyi olanlar kendilerini bize adamıştır, kötülere gelince biz de kendimizi onları kurtarmak için adamışızdır." Şu yaklaşımın ulviliğine bakar mısınız?

İşte Peygamber Efendimizin ahlakıyla ahlaklanan ve O'nun nurundan bir pay alanlar en ücr köşelerde ve asırlarca sonra yaşasalar bile yine muhteşem örneklikler devam etmektedir. Çünkü metot doğrudur..

“Başarısızlık başarıdan
daha çok şey öğretir.”

Çin Atasözü

Aman benim evladım benim yaşadığım zorlukları görmesi, benim çektiğim sıkıntıları çekmesin o zorlanmasın ben yaparım onun yerine dediğiniz sürece hayat onlar için daha anlamsız bir yaşama dönüşmektedir. Zor koşullarda yetişen çocuklar, çalışarak okuyanlar, sahip olduklarına bedel ödeyerek sahip olanlar, hayatta çok büyük bir avantaj sahibidirler.

Anne baba olarak çocuğunuzun kapasitesinin farkında olmalısınız fakat bu kapasiteyi zorlayıcı beklentiler içine sokmamalısınız. Ya da nasıl olsa bu işi halleder düşüncesiyle de serbest de bırakmamalısınız. Çocuğunuzun ilgileri ve yetenekleri doğrultusunda yönlendirin. Ona destek olun. Resimde iyi fakat matematikte kötü olabilir. O halde matematiğe yönelin evet fakat matematikten çok resme daha fazla yönelin çocuğunuzun ilgisi ve yeteneği neredeyse oraya daha çok yönelin ve destekleyin.

Çocuğunuzun hatalı davranışlarına yönelik uyarıları yalnızken yapın. Olumlu davranışlarını ise herkesin içinde övün. Uyarı ve ikazlar kısa ve net, övgüler uzun ve yüceltici olmalı. Disiplin anne baba çocuk arasında özel kalmalıdır. Başkalarının yanında yaptığınız uyarılar kalp kırıklığı ve özgüven sorununa sebep olabilir ve çocuğunuzun olduğundan daha çok sinirli bir kişiliğe dönüştürebilir. Kaba davranışlar, zorbalıklar peşinden getirir. Övgüler daha çok istek ve çalışmayı getirir. Çocuklara başarı kadar başarısızlığın da olabileceğini anlatın, önemli olanın bunun farkına varıp yapılan hataların öğrenmelerini sağlayın. Çünkü başarı gurur verir fakat başarısızlık geliştirir.

Selçuklu döneminin en güzel hanlarından olan Obruk Hanı bölgenin köklü bir geçmişe sahip olduğunu bizlere göstermektedir. Cumhurbaşkanının imzası ile “Kesin Korunacak Hassas Alan” ilan edilmiştir. Yapılan restorasyon çalışmaları ile ülke turizmine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Konya'nın yaklaşık 75 kilometre doğusunda, bugünkü Konya-Aksaray yolunda bulunan Kızören beldesinden dört kilometre içeride, Obruk Köyü girişindedir. Hemen doğusunda obruk denilen krater gölü bulunmaktadır. İnşa tarihine işaret eden yazılı herhangi bir belge yoktur. Obruk, XIII. yüzyılda Konya-Aksaray yolunun önemli bir bölgesidir. Handa sadece kervanlara hizmet verilmezdi. Yeri geldiğinde devlet ileri gelenlerinin ya da yabancı devlet adamlarının, stratejik öneme sahip bir misafirin ağırlandı yolcu edildiği bir menzil noktasıydı. Başka bir kullanım alanı olarak da burası, devletin başkentinden yolculuğa çıktığında genellikle ilk konaklanan ya da ordunun konaklamasında kullanılan bir yer olarak düşünülmelidir. Kapalı ve açık avlu şemasına sahip olan kervansaraylar,

Anadolu Selçuklu kervansaraylarında en çok tercih edilen türlerden olduğu için Obruk Hanı da kapalı ve açık avlu kısımlarından (yazlık-kışlık) oluşmaktadır. Açık avlu kısmı, kapalı kısımdan daha geniştir. Bu özelliğiyle de bu plan şemasına sahip olan han grubu içerisinde yapı bakımından abidevi bir mimariye sahiptir ve bu bakımdan dikkat çekicidir. Doğu-batı istikametinde inşa edilmiştir. Girişi, yapının batı kısmında bulunmaktadır. Batı cephesini ilginç kılan bir özelliği de kale şeklinde bir görünüme sahip olmasıdır. Bu cephenin üstünün kale görünümüne sahip olmasını sağlayan en önemli yapı elemanları ise bir kısmı günümüze kadar gelen büyük çoğunlukla kale ve burçlarda görülen mazgal ve siperliklerdir. Bu yapı elemanlarının hanın üst kısmına yerleştirilmesiyle ve köşelerde bulunan kulelerle yapı bir kale görünümü kazanmaktadır. Bununla birlikte giriş kısmı cepheden biraz öne taşırılmış durumdadır. Ayrıca bu bölüm diğer bölümlere nazaran daha farklı olacak şekilde iki katlı plana sahip olduğundan girişin abidevi bir yapıda olduğu daha da belirginlik kazanmaktadır. Avlunun güney cephesi beş bölümlü revak biçiminde düzenlenerek, her bir bölümün üzeri kuzey-güney istikametinde beşik tonoz ile örtülüdür. Giriş cephesi iki katlı olarak programlandı. İki kattan oluşan batı cephesinin zemin katında, giriş eyvanının her iki yanında da toplamda dört adet oda yer almaktadır.

Batı kanadın üst katı büyük ölçüde tahrip olduğundan, bu bölümdeki bazı izleri takip etmek bir hayli zordur. Ancak günümüze kadar ulaşan kalıntılara bakıldığında burada dört mekânın olduğu, bunlardan güneydeki güney duvarda bulunan basit mihrap nişi sebebiyle mescit olarak kullanıldığı anlaşılmaktadır. Mescit diğer mekânlardan bağımsız olarak düzenlenerek, buraya çıkış ise güneydeki revak içerisinden sağlanmaktadır.

Yapıda Selçuklu dönemine ait herhangi bir süsleme mevcut değildir. Selçuklu dönemi kervansaraylarında süsleme taç kapılarda ve mescitte yoğunlaşmış olup, bunların dışında fazla süsleme görülmemektedir. Avlu girişinde süsleme yoktur. Yalnız kapalı kısmın girişinin tamamen ortadan kalkması sebebiyle bu bölümde süsleme olup olmadığını söylemek zordur. Mescidin mihrabı günümüze kadar sağlam olarak ulaşabilmiş durumdadır. Mihrabı da diğer kısımları gibi süslemesiz olup, nişin etrafı basit silmelerle çevrelenmektedir. Kaba işçilik ve süslemenin olmayışı sebebiyle eserin Sultan Hanı olmadığı anlaşılmaktadır.

Yapıda bol miktarda devşirme antik malzeme kullanılmış olup bunların birçoğu süslemeli parçalardır. Bu parçalar yapının hem içinde hem de dışında olmak üzere farklı bölümlerde dikkat çekmektedir. Bunlardan yapıda genel olarak taşıyıcı sistem olarak kullanılan ve üzerleri çeşitli biçimlerde işlenmiş yassı sütunlar ile duvarı örmede yararlanılan haç işaretli parçalar, kitabeler özellikle dikkat çekmektedir. Yapı inşa edilirken devşirme malzemelerin oldukça yoğun bir şekilde kullanıldığı görülmektedir. Ayrıca yapıda çoğunlukla kesme taş, kaba yontu ve büyük blok taşlar dikkat çekmektedir.

Kuşkusuz insanoğlunun en eski uğraşlarından bir tanesi. İlk zamanlar avcılık ve toplayıcılıkla uğraşan insan geçimini bu yolla sürdürmüş, daha sonra doğadan topladığı besinleri kendisi ekip dikmeye başlamıştır. Belki de bundandır ki, eski çağlardan günümüze dek buğday, arpa, üzüm, zeytin gibi bitkiler kültürel olarak hep önemli bir yere sahip olmuşlardır. Türkülerde, şiirlerde, deyişlerde, hikayelerde ve sayamadığımız birçok edebi ve kültürel eserde yetiştirdiği ürünlerden sıklıkla bahsedilmiştir. İnsanlar toprağa sadece bitkileri değil hayallerini, geleceklerini ekmişlerdir.

Konya bölgesi genel olarak tarımsal üretim anlamında Türkiye'de çok önemli bir yere sahiptir. Genel arazi yapısı geniş düzlüklerden oluşan Konya, Türkiye'nin tahıl ambarı rolünü üstlenmektedir. Ayrıca buna bağlı olarak tarımsal ürünlere bağlı sanayi kolları ve tarımsal mekanizasyon sanayii her geçen gün daha fazla gelişme göstermektedir.

Konya'nın birçok bölgesinde olduğu gibi Obruk bölgesinde de yoğun bir şekilde tarımsal faaliyetler ile uğraşılmaktadır. Tarım, bölgenin en temel geçim kaynağını oluşturmaktadır. Arazi yapısı, düz sulama imkanları ise gelişmiştir. Sulama imkanlarının gelişmiş olması doğrultusunda buğday ve arpa gibi tahıl ürünlerine ek olarak ayçiçeği, mısır ve şeker pancarı gibi bitkilerde yetiştirilmektedir. Genel olarak modern yöntemlerin uygulanmaya çalışılır. En yeni teknikler, en yeni tarım aletleri ile uygulanmaya çalışılır. Fakat bazı sıkıntılar da yok değildir. Özellikle tarımsal sulamanın artması ile taban sularının çekilmesi bölgede çok büyük bir sorun arz etmektedir. Taban sularının gittikçe çekilmesi bölgede gelecekte obruklar oluşmasına yol açacaktır. Obrukların oluşması, uzun vadede tarım arazilerinin daralmasına neden olacaktır. Ayrıca fazla sulanan topraklar yapılarında bulundurdukları mineral maddeleri kaybederek çoraklaşmaya başlamaktadır. Çoraklaşan topraklarda verim düşmekte ve maddi zarar artmaktadır. Çoraklaşan topraklarda verimin artması için gübre, ilaç gibi tarımsal kimyasalların kullanımı da artmaktadır. Bu kimyasalların fazla kullanılması hem yetişen ürüne hem de doğaya büyük zararlar vermektedir. Ayrıca üretim maliyetlerini arttırarak kar oranını düşürmektedir.

Bütün bunlara ek olarak bölgede az da olsa hâlâ geleneksel yöntemler ile tarım yapmaya çalışması da verimin düşüşündeki en temel sebeplerden bir tanesi olmaktadır. Tarım aletleri kullanılan makineler sürekli güncellenirken, uygulanan yöntem ve teknikler yetersiz kalmaktadır. Yöntem ve teknikten kaynaklanan hataların başında yapılacak işlemin zamanlama hatası gelmektedir. Ekimi, ilaçlamanın, gübrelemenin, sürümün, kısacası her şeyin zamanının ideal bir denge içerisinde olması gerekmektedir

Bu denge ne kadar sağlanırsa verim o derece yüksek olmaktadır. Fakat çoğu çiftçi bunlara uyum sağlamış olsa da bazı yetiştiriciler dikkat etmemektedir. Yöremiz çiftçileri ile yapılan söyleşilerde ve sohbetlerde bölge tarımıyla alakalı bu tarz sıkıntılardan şikayetçi olmaktadır. Tabii ki bu saydıklarımız genelde insandan kaynaklanan sebeplerdir. Bölgemizin coğrafyasından kaynaklanan bazı sıkıntılar da mevcuttur. Öncelikli olarak Obruk Bölgesi Türkiye'nin en az yağış alan bölümü olan olarak kabul edilen Tuz Gölü bölgesine gayet yakın bir konumda bulunmaktadır. Bu nedenle yıl içerisindeki yağışlar Obruk Bölgesinde oldukça yetersizdir. Sulamanın gelişmesi yağış yetersizliğinin önüne geçerek tarımsal üretim anlamında bölgenin kalkınmasına ve gelişmesine hayati katkılar sağlamıştır. Yağışın yetersiz olması ile bölgemizde kışlar çok sert geçmektedir. Kış mevsiminin özellikle son yıllarda uzun sürmesi, ürünlerin yetiştirme süresini uzatmakta ve ürünlerden alınan verimi düşürmektedir.

Yine de bu denli sorun ve sıkıntıları olmasına rağmen tarım bölgemizin en önemli geçim kaynağıdır. Yöremiz insanları hangi mesleği yaparsa yapsın yine dönüp dolaşıp hepsinin yolu bir şekilde tarımla kesişmektedir.

Yine Konya'nın birçok bölgesine göre çok daha gelişmiş yöntemlerle tarım yapılması, bölgemizi Konya tarımının parlayan yıldızı haline getirmektedir. İşte tarımın bu kadar önemli bir rol üstlendiği bölgemizde gelecek nesillerin çok bilinçli yetişmesine ihtiyaç vardır. Çünkü bilinçli yetişecek nesiller bölge tarımının uzun süre verimli ve stabil bir şekilde yapılmasını sağlayacaktır. Ayrıca yöremiz coğrafyasının ve doğasının korunmasında temel rol üstlenecektir.

PAYLAŞMAK

Paylaşmak ne güzel şey
Paylaşınca artar her şey
Sen yeter ki paylaş
Bir dilim ekmek olsa bile değer

Hadi durma sende paylaş
O zaman olmaz kimsenin karnı aç
Çoğu aç kimse aç ve muhtaç
Ama sen hep paylaş

Paylaşmaktan sakınma
Benimki biter diye korkma
Elindekiler bitti bitti gitti sanma
Bir bak elindekiler arttı aslında

KAMİLE ALTUN

KARDEŞLİK

Türkiye, Paris, Londra
Herkes farklı yerde olsa da
Asla değişmez anlayışımız
Büsbütün beraber kardeş olsa da

Siyah, beyaz, sarı fark etmez
Beraber olduğumuz sürece
Asla ayrılmaz kimse
Kardeşliğimiz bozulmadıkça

AZRA YILDIRIM

nnemiz, babamız, kardeşimiz, evladımız... Eşimiz, dostumuz, kedimiz, köpeğimiz... Herkes sevdiği ya da sevgi beklediği birini söyler illaki. “Anne” söylemesi bile güzel. Hayatımızdaki en önemli kadın. En değerli en eşsiz... Kimseyle değişmek istenmeyen kişi. Nasıl da çok severiz dimi annemizi? Her an yaşımız kaç olursa olsun hep bir ihtiyaç duyarız ona. Aklına, sevgisine, ilgisine... Hayattaysa en büyük şanstır insana. Cennet ayaklarının altındadır sonuçta. Baba, evin direğidir eskiden beri. Bazıları çok sevdiğini gösteremese de öyle görmüştür büyüklerinden. Ama asla şüphe edilmez sevgisinden. Arkadaki dağdır. Kaşlar çatıktır belki, yorgundur çalışmaktan, ilgi nasıl gösterilir bilmez belki. Kucaklamalı mıdır evladını yoksa uzaktan mı sevmelidir şımarmasın diye. Her yolun sonu yine çıkar sevgiye. Bir aile insanın sevilme, sevme ihtiyacının başladığı yerdir.

Her evlat da bir anne, babadır zamanı gelince. Sevgi denilince evlat gelir bunu öğreniyor insan anne, baba olunca. Beşeri sevginin en üstünde evlat.

Her insanın her canlının diyelim en temel ihtiyaçlarından biridir sevgi. Sevmek, sevilme ruhumuzun gıdası adete. Hangi sevgi neye duyulan sevgi böylesine ihtiyaç bizlere? Ya da şöyle sor kendine sevgisiz de olur muydu insanoğlu? İhtiyacım yok diyebilir miyiz bu soyutluğa? Bu kadar önemli de nedir bu sevgi?

Türk Dil Kurumu sevgiyi “İnsanı bir şeye veya bir kimseye yakın ilgi ve bağlılık göstermeye yönelten duygu.” şeklinde tanımlar. Sait Faik “Yalnızlık dünyayı doldurmuş. Sevmek, bir insanı sevmekle başlar her şey.”der. Cengiz Aytmatov “Sevgi iyilikti. Dostluktu. Sevgi emekti.” diye tanımlar. Yunus Emre “Gelin tanış olalım/ İşi kolay kılalım/ Sevelim sevilelim/ Dünya kimseye kalmaz.” dizeleriyle gönülleri süsler.

Dualarla istiyorsun, canı gönülden, öyle çok yalvarıyorsun ki Allaha başka hiçbir şey istemeyecek gibi. Nasip kelimesini de burada anlıyor insan en çok. Allah nasibini buldurunca sana asıl ozaman kesilmiyor duaların ardı arkası canı için, canından parça için. Başka hiçbir şeyi böyle çok sevemem diyorsun. Sevgi anlam buluyor geçen koca ömürde. Cenneti kokluyorsun dünya üzerinde.

Sonra düşünüyor insan bu kadar çok sevdiği insanı sana veren kim? Nasibini veren kim? Böyle eşsiz bir duyguyu kalbine işleyen... İşte ozaman bir daha düşünüyorsun asıl sevgi kime. Sevgi tekrar anlam kazanmaya başlıyor. Duyulması gereken sevgi böyle mükemmel bir yaratılış için Allah’adır. Sevgi O’nadır. Ve nefes aldıkça sevmeye, sevdiğini Allah için sevmeye devam etmelidir insanoğlu.

Öncelikle merhaba, Kızören'in güzel öğrencileri ve bu yazıyı okuyacak meslektaşlarım! Hepimizin bir şeyler paylaştığı bu özenle hazırlanmış dergide, ben de en sevdiğim ve defalarca izlediğim filminden ve Stephen King'in aynı adlı romanından uyarlandığı için dolayısıyla da en sevdiğim kitap olan Yeşil Yol'dan bahsedeceğim.

Kitaptan beyaz perdeye uyarlanan filmleri, önce kitaplarını okuyarak sonrasında filmlerini izleyerek karşılaştırmak, kritiklerini yapmak en sevdiğim aktivitelerden biridir ve diyebilirim ki bu zamana kadar izlediğim açık ara en iyi kitap uyarlaması filmidir, Yeşil Yol. Kitabın yazarının Stephen King olduğunu belirtmiştim. Filmin yönetmenliğini ise Frank Darabont üstlenmiş, başrolde ise efsane oyuncu Tom Hanks yer alıyor. Her ne kadar filmin türü dram olarak belirtilse de içerisinde Stephen King romanlarından alışkın olduğumuz fantastik öğeler de yer alıyor

Bu fantastik öğeler filmin içerisinde o kadar doğal bir biçimde yer alıyor ki filmin inandırıcılığından hiçbir şey götürmüyor, gerçek yaşanmış ya da yaşanabilecek bir olay izlediğimize bizi inandırıyor.

Filmin konusuna gelecek olursak, cüssesi ve ten rengiyle dikkat çeken John Coffey, iki kız çocuğunu öldürmekle suçlanmış ve idam cezasına mahkum edilmiştir. Filmin ilerleyen bölümlerinde görüyoruz ki suçlanan ve idama mahkum edilen John'un doğaüstü güçleri var ve insanlara dokunarak onları iyileştirebiliyor ve tamamen masum. Aslında istediği tek şey yaralı gördüğü iki kız çocuğunu doğaüstü güçleriyle iyileştirmek fakat çocuklar çoktan öldüğü için bunu başaramıyor.

Herkesin iyiliği için yaşayan ve doğaüstü gücünü ne olursa olsun iyilik için kullanan bu iri cüsseli adam, adım adım idama giderken hep bir şekilde kurtulmasını bekliyorsunuz ama maalesef gerçek hayatın acımasızlığı filmde kendini gösteriyor ve bu iyi adamın filmin sonunda idam edilerek öldüğünü görüyoruz. Meşhur repliği "Yoruldu patron!" sözlerinden ölümün belki de onun için bir kurtuluş olduğunu düşünerek filmin sonunda kendimi bir nebze avuttum fakat bu gözyaşlarıma engel olmadı. Gözyaşlarıma suçsuz yere idam edilen John'a mıydı yoksa dünyadaki bütün kötülöklere ve bunlara bir türlü engel olunamamasına mı hala bilmiyorum.

Film size insanların dili, dini, ırkı ne olursa olsun en nihayetinde hepimizin insan olduğunu ve bu hayatta en önemli şeyin iyi insan olmak olduğunu gösteriyor. Tabi ki anında suçlanan John'un siyahi olmasının da bunda etken olduğunu, ırkçılığın insanlara neler yaptırabileceğini de görüyoruz.

Filmdeki suçlulardan biriyle, bir farenin kurduğu dostlukla da “Fareler ve İnsanlar” romanına atıfta bulunulmuş ve insanlara hangisinin daha kötü olduğu sorgulatılıyor. İnsanların mı hayvanların mı? Yine filmde iyile kötünün karşıtlığı suçlular ve gardiyanlar üzerinden izleyiciye sorgulatılıyor. Valinin yeğeni olan gardiyan, kendinden güçsüzleri sürekli ezerek, diğer insanlara ve hayvanlara eziyet ederek kendini güçlü göstermeye çalışması da bize çevremizdeki yükselen, yükseldikçe de içindeki zalimliği kötülük yaparak ortaya çıkaran insanları anımsatıyor.

En nihayetinde film bize birçok şeyi sorgulatırken izledikten sonra da uzunca üzerinde düşünmemize ve kendimizi de sorgulamamıza sebep oluyor. Hayatta en önemli olgunun önce iyi bir insan olmak, kendimizden güçsüzleri koruyup kollamak; kimseyi dış görünüşüne, diline, dinine, ırkına göre yargılamamız gerektiğini anlıyoruz.

Suçsuz yere idam cezasına çarptırılan John Coffey’nin çok iyi bir insan olmasının yanı sıra herkesin hissettiği acıyı yüreğinde yaşayan bir adam olması da bu acımasız ve bu kadar kötü insanın yaşadığı bir dünyada, iyi insanların ne kadar zorlandığını da anlatıyor ama her şeye rağmen iyiliğin kazanacağını ve iyi insanlar yetiştikçe dünyanın daha iyi bir yer olacağına olan inancımızı da sürdürmemizi sağlıyor. Kesinlikle izlenmesi gereken bir film ama önce kitabını okumanızı tavsiye ederim. Bu sizlere kitap ile filmi karşılaştırma fırsatı sunar ve ikisinden de farklı dersler çıkarabilirsiniz.

Bu incelemeyi John Coffey’nin beni ağlatan repliğiyle sonlandırmak istiyorum (Tom Hanks’in canlandırdığı gardiyanla aralarında geçen bir konuşmadan alınmıştır.):

“Gördüğüm ve hissettiğim acılardan yoruldum artık, patron. Yağmur altında bir ispinoz gibi yalnız, hep yollarda olmaktan yoruldum. İnsanların birbirlerine karşı bu kadar kötü olmalarından yoruldum. Yardım etmeye çalışıp da edemediğim bütün o zamanlardan, karanlıkta olmaktan yoruldum. Asıl da acıdan, çok fazla. Eğer sona erdirebilseydim, yapardım ama yapamıyorum!”

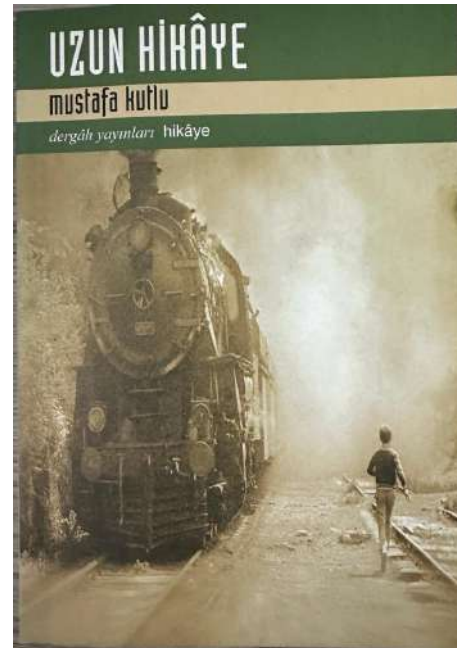

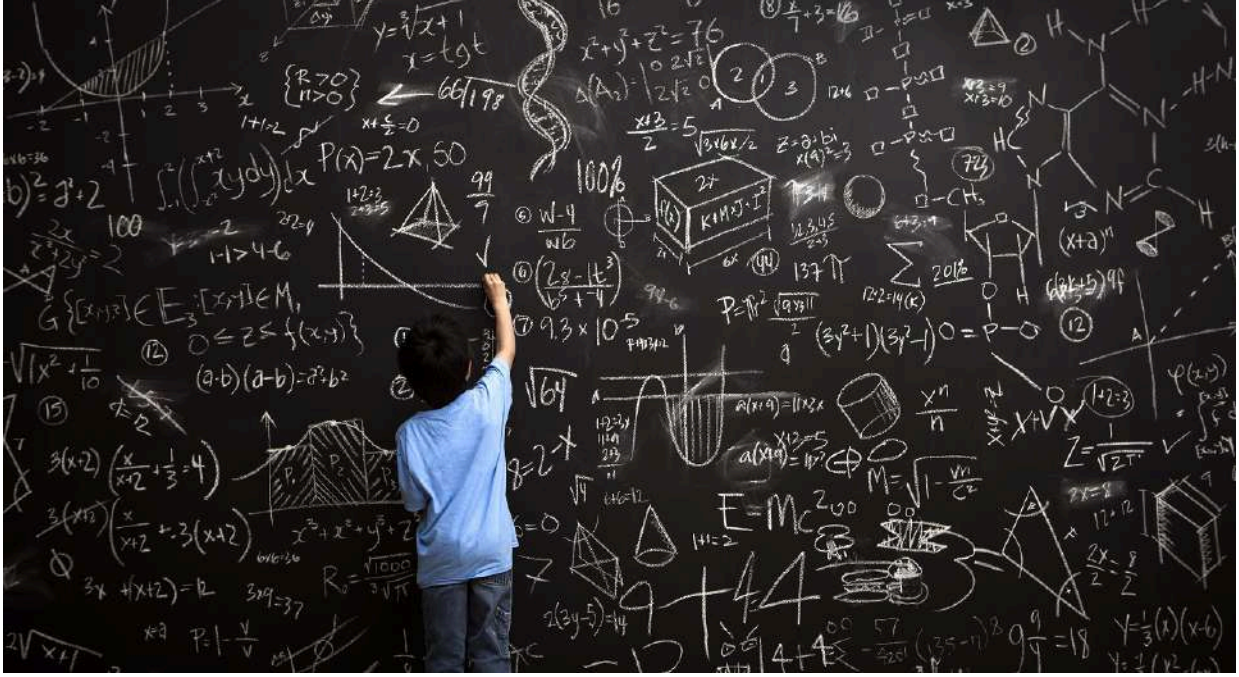

“Uzun hikaye” aslında onun yolculuğu. 1945 yılında Erzincan da Nurettin Bey ve Süriye Hanımın evlatları Mustafa KUTLU olarak başladı bu yolculuğa. Dedesi hattat ve müzisyen olan Kutlu müziğe erken yaşlarda, 4 yaşında, saz çalarak başladı ilk şiirini de 4 yaşında ezberledi ve onun şiirle olan alakası da böylelikle başlamış oldu. Babasının memuriyeti onu şehirden şehire gezdirdi ama en sonunda yine doğduğu topraklara döndü ilk ve orta öğretimini yine Erzincan da tamamladı Erzincan lisesinden mezun olduktan sonra Erzurum Atatürk üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve edebiyatı Bölümünden başarıyla mezun oldu.

“ Sonrası her şair ve yazar gibi yolu öğretmekten öğretmenlikten geçti. Üniversiteden mezun olunca Tunceli lisesinde öğretmenlik hayatında başladı İstanbulda ve Tuncelide görev yaptıktan sonra 1974 yılında yazmak sancısının ağırlığıyla öğretmenlik mesleğinden ayrıldı ve Dergah Yayınlarını kurdu. İlk hikayesi “O” ile 1968 yılında hareket dergisinde yayımlandı. Aynı yılda dene türünde ilk kitabı “Sait Faikin Hikaye Dünyası” adlı kitabıdır. Sonrasında Kutlu hikaye yazmalarına devam etti ilk hikaye türündeki kitabı” Ortadaki Adam “1970 yılında yayımlandı sonrasında bu türde devam etti. Yazarın 2000 yılında yazdığı Uzun Hikaye kitabı 212 yılında beyaz perdeye aktarıldı.

Hikâyecilerimizin önde gelen isimlerinden olan Kutlu hikayelerinde Daha çok köy ve kasaba insanının günlük endişelerini işlemiştir. Hikâyelerinde kahramanlar Türkiye'deki sancılı değişimin birer şahididirler. Yazarın bazı kitapları; Yokuşa Akan Sular, Yoksulluk İçimizde, Ya Tahammül Ya Sefer, Bu Böyledir, Hüzün ve Tesadüf, Uzun Hikaye, Beyhude Ömrüm Mavi Kuş, Tufandan Önce, Rüzgarlı Pazar, Chef, Menekşeli Mektup, Kapıları Açmak, Huzursuz Bacak, Hayat Güzeldir.

Matematik insanlık tarihinin en eski bilimlerinden biridir. Matematik nerede ve nasıl başladı bu konuda kesin bir şey söylemek mümkün değildir. Dayanak olarak yorum gerektiren arkeolojik bulguları değil de yazılı belgeleri alırsak, matematiğin M.Ö.3000 -2000 yılları arasında Mezopotamya'da başladığı söylenebilir. Herodot'a göre matematik Mısır'da başlamıştır. Mısır topraklarının %97'si tarıma elverişli olmayan arazilerden oluşmaktadır. Geriye kalan %3 lük arazi ise Nil nehrinin kenarında bulunan değerli arazilerdir. Mısır tarımı Nil nehrinin taşmasıyla gerçekleşiyordu. Bey sebeple Nil nehrinin taşmasını yeni bir yıl olarak kabul ettiler. Zamanı ölçmeye başlayan Mısırlılar, belirli zaman aralıklarında yaşanan değişimleri kayda geçiriyorlardı. Mısır'da toprak sahipleri sahip oldukları toprak miktarıyla orantılı olarak vergi ödemekteydi. Nil'in taşması ile birlikte arazi sahiplerinin topraklarının sınırları da belirsizleştiğinden sürekli ölçüm yapılması gerekiyordu. Bu nedenle her su taşkınyından sonra devletin bu işle görevli geometricileri getirip gerekli ölçümleri yapıp toprak sahiplerine bir önceki yılda sahip oldukları

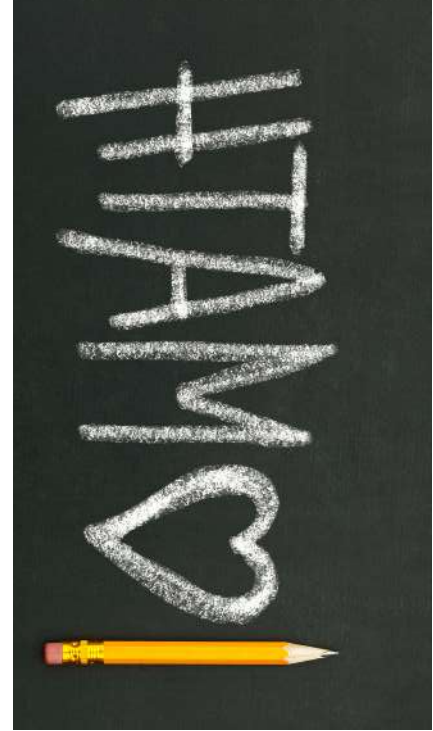
toprak kadar toprak vermeleri gerekmektedir. Herodot bu günkü geometrinin bu ölçüm ve hesaplamalarının sonucu oluşmaya ve şekillenmeye başladığını söylemiştir.

Aristo'ya göre de matematik Mısır'da doğmuştur o tarihlerde Mısır gibi ülkelerin tek entelektüel sınıfı rahip sınıfıydı. Bu sınıfın geçimi halk veya devlet tarafından sağlanmaktaydı. Bu sınıf kendilerini meşgul etmek için geometri ve aritmetiği yani o dönemin matematiğini bulmuşlardır. Bu her iki görüşte doğru olabilir. Rahipler geometricilerin işini kolaylaştırmak istemiş ya da dağıtımın adil yapıldığını kontrol için üçgen, yamuk gibi bazı geometrik şekildeki arazilerin alanlarına nasıl hesaplanacağını bulmuş ve bu şekilde geometrinin doğmasına neden olmuş da olabilirler.

$$X = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

MATEMATİĞİN KAZANDIRDIĞI BAZI ÖZELLİKLER:

- Matematik, kişinin analitik düşünme becerisinin gelişmesini sağlar.
- Olaylar karşısında neden ve sonuç çizgisiyle baka bilmesini sağlar.
- Karşımıza çıkan konuyu fark konuyu farklı açılardan gözlemlemek ve farklı açılardan karar verebilmeyi sağlar.
- Araştırma, inceleme ve düşünme özelliklerinin gelişmesini sağlar.
- Çevredeki insanların görüş ve düşüncelerine bağımlı kalmadan ya da etkilenmeden özgürce düşünebilmesi sağlar.
- Sistemli planlı ve programlı düşünebilmenin kapılarını açar.
- Hayatta doğru yol alabilmeyi ve alınan yolun ilerisi için doğru düşünebilmesi sağlar.
- Matematik aklı geliştirir.

• MATEMATİĞE YÖN VEREN MATEMATİKÇİLER

CAHİT ARF: 1910-1997 Yılları arasında Dünyayı yaşamış olan dünyaca ünlü matematikçidir. Cisimlerin Kuadratik formlarının sınıflandırılmasında ortaya çıkan ve kendi adıyla anılan Arf Sabiti, Arf Halkaları ve Arf Kapanışları gibi terimleri bularak matematik ve bilim dünyasına önemli katkılarda bulundu. Aynı zamanda bugün kullandığımız 10 Liraların arkasında resmi bulunmaktadır.

ALİ KUŞÇU: Asıl adıyla Ali Bin Muhammed. Timur imparatorluğu ile Osmanlı imparatorluğunda yaşamış olan astronom, matematikçi, fizikçi, filozof ve dil bilimcidir. En önemli tanınma nedeni ayın ilk haritasını çıkararak alim olmasıdır.

EL HAREZMİ: (780-850) Harezminin matematiğe katkıları içerisinde en büyük keşfi sıfır rakamını açıklaması ve ondalık sayı sistemini geliştirmesidir. Algoritma kavramlarını oluşturan Harezmi, Hint numara sistemini tanıtarak kesirler ve işlemler gibi birçok aritmetik metod geliştirmiştir.

Matematik

BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

“Matematik sözcüğünün kökeni antik Yunanca’da ‘Ben Bilirim’ anlamına gelen ‘Matesis’ sözcüğünden gelmektedir.

“ Eski çağlarda Mezopotamya’da bir uygarlık kuran Babiller 60’lı sayı sistemini kullanırlardı. Babilin bu sistemi seçmesinin nedeni bir elin dört parmağında bulunan 12 boğumun elin beş parmağıyla çarpılmasıyla elde edilen 60 sayısı olmasıdır. Bu nedenle Bir Dakika 60 saniyeye, Bir Saat 60 dakikaya eşittir.

“ Karekök işareti İngilizce’de “kök” anlamına gelen “root” kelimesinin baş harfi olan R harfinden ilham alınmıştır.

“Olağanüstü Bir Sayı:” Pi Sayısı “ Herkesin doğum tarihinden tutun kimlik numarasına kadar tüm sayılar pi sayısının içerisinde yer almaktadır.

3.14
 159265358979323846264338327
 950288419716939937510582097
 49445923078164062862089986
 28034825342117067982148086513282
 30664709584460955058223172535940812848
 117450284102701938521105559644622948954
 93038198442881095865334461284756482378578316272
 01909145648566923460348610454326548213393607260249
 1412737245870066063155881748815209209628292540917152
 643678925935601133033054882046652138414505194151160
 9433057270365758195309218617381932611793105118548074462379962749
 56735188575272488922783816311949128336134524408564304601354946
 395242371907021798609432071538217963316752384674818417609340
 513200568127452635508277857713427577896917163717812146844060122
 49514201465495852719507952786992582342019960115129021860364034
 418598162977477130996058702113499999981719760495105973173281609631859
 50445985320901182421321981813448803551931817102023118878988873355084408

GÜNLÜK HAYATIMIZDA MATEMATİK

MESELA AIŞVERİŞTE: Marketteki otomatik kapılar ve güvenlik tarayıcısı matematik ile tasarlanmış elektronik sistemlerden oluşmaktadır. Ayrıca markette ürünleri alırken bütçeyi aşıp aşmadığımızı bir kaç küçük işlem yaparak tespit edebiliriz.

YEMEK PİŞİRİRKEN: Herhangi bir şeyi pişirmek için kullanılacak malzemenin ne kadarını, farklı malzemelerin oranını, pişirme yöntemlerini ve daha fazlasını kullanmak için matematik bize yol gösterir.

Mikail Çiftci

“FİLİSTİN BİR SINAV KAĞIDI
HER MÜ'MİN KULUN ÖNÜNDE”

CAHİT ZARİFOĞLU

'YÜREĞİMİN YARISI MEKKE'DİR,
GERİ KALANI DA MEDİNE'DİR,
ÜSTÜNDE BİR TÜL GİBİ
KUDÜS VARDIR'

